

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 32.

7 KRAKOWA DNIA 21 KWIECZNIA 1824 ROKU WE ŚRODĘ.

Ze Lwowa d. 14 Kwietnia.

Gazeta tuteysza zawiera następujące

U w i a d o m i e n i e

Cess: Król: Rządu Królowego.

Najjaśniejszy Pan najwyższą uchwałą z dnia 4 Września 1823 i stosownie do przepisów Patentu z dnia 8 Grudnia 1820 raczył Karolowi Hrabemu Bressler Król: Radey górniczemu i Assessorowi Najwyższego Zarządu kopalni w Chemnitz, nadadź pięcioletny przywilej na wynalazek co do istoty zasadzający się na tem: 1) że na wozie umieszczona zostaje machina parowa, która jedynie za machinę poruszającą młynów, stęp, młochów, przy piecach topialnych i fryszerkach, machinach walcowych i innych. użyć być może; 2) że na wozie, którego długość od pąty kół przednich aż do piąty kół tylnych 8 szerokość 4 1/2 a 3 stóp wysokości wynosi, znajduje się walec ze skrzynią wody, przez którą przechodzą rury i wodę zawartą w skrzyni parą przez rury przechodzącą ogrzewają, co znacznie materiał opałowu oszczędza; 3) że aparat parowy mocą swiego urządzenia z łatwością czelnie zamyka się i czyszczony być może;

4) jest przy nim koło z zamachem, dla nadania jednolitego ruchu machinie przez mały pięt do sześciu cetnarów wazący kołowrot, aby przez to użyć ciężarowi; 5) na walcu kołowrotowym znajdują się dwa koła z hakami, na które zakładają się łańcuchy, by tym sposobem machinie bądź to młynowi bądź pompie lub jakiej innej udzielić ruchu. 6) Takie jest przy tem urządzenie, że gdy owa do przenoszenia przysposobiona machina parowa, na pochyłej i nie tak łatwo zrownąć się dającej płaszczyźnie, ustawiona być ma, wóz z łatwością, klinami poziomo postawiony być może; 7) owa przenośna machina parowa, dziełać może w sile za piętnaście koni bez powiększenia wyżej określonego rozmiaru wozu, a waga tej machiny do ośmdziesiąt cetnarów dochodzić, a zatem łatwo czterema a najwięcej sześcioma końmi z jednego miejsca na drugie przeprowadzoną być mogła, nakoniec 8) Machina wspomniana użyta być może jak machina poruszająca do wszystkich robót wymagających częstej odmiany miejsca a zatem jest bardzo użyteczna.

Najjaśniejszy Pan raczył najwyż-

szą uchwałą z d. 15 Listopada 1823 i stosownie do przepisów najwyższego uniwersału z dnia 8 Grudnia 1820 nadać Michałowi Andrzejowi Bertoff Konceptsiście nadwornemu przy C. K. Siedmiogrodzkiej Kancellarii nadworney, mieszkającemu w Wiedniu na przedmieściu Alser przy ulicy Wikenburgskiej pod N. 8 1 letni przywilej na wynalazek przygotowania piór każdego gatunku w ten sposób, iż do najdelikatniejszych rysunków potrzebną twardość i sprężystość w sobie łączą, a nawet od farb z solanem mięszanych tęgości i ostrości nie tracą, przeto szczególniejszą czystość i trwałość utrzymując, tudzież iż z jednego takiego pióra po tygodniowym użyciu, dwa i 3 ciężkie otrzymać można.

Najjaśniejszy Pan raczył najwyższą uchwałą z d. 15 Listop. 1823 stosownie do przepisów najwyższego uniwersału z dnia 8 Grudnia 1820 nadać Doktorowi fizyki Janowi Finazzi z Omegna, królestwa Sardyńskiego, mieszkającemu w Medyolanie przy ulicy Sant Orsolu pod Nrem 2821 dwuletny przywilej na wynalazek nowego instrumentu przezeń Pleksimeter nazwanego, dla bicia nim taktu z największą akuracnością przy każdym kawalku muzycznym, który instrument ma pierwszeństwo przed instrumentem znanym pod imieniem Ketronom z tego przyczyny, że 1) tenże z znacznem różnieniem cały takt równie jak i ćwierć noty, albo eż według woli sam takt bicie, a zatem od grubych myłek, mięszania jedno z drugim, tak jak i od stania się nieużytecznym, przez używanie go, do jakiego jest przeznaczony, wolne jest że 2) za bardzo małym poruszeniem sz-

pkość i własność taktów odmienia, i z największą akuracnością w ruchu zatrzymuje się, lub ruch otrzymuje.

Najjaśniejszy Pan najwyższą uchwałą z d. 23 Listopada r. z. i stosownie do przepisów Patentu z d. 8 Grudnia 1820 raczył Janowi Maria Abassa, posiadaczowi ziemi w Weronie, koło Fary Santa Maria in organis Nro 4683 mieszkającemu nadać pięcioletni przywilej na wynalazek mechanizmu "odebrania liowi i konopiom powłoki drzewney bez roztworzenia, przez co osiąga się ta korzyść że produkt ten zatrzymuje większą wagę i włókno się nie psuje."

Z Paryża d. 6 Kwietnia.

D. 4 przyjął Król w tronowej Sali wielką deputacyją od izby Parów, na czele której Wielki Kanclerz odczytał J. K. Mci adres w treści następujący:

"Wierni W. K. Mci poddani, Parowie Francyi, pośpieszają złożyć Ci, Najjaśniejszy Panie, zwykły hołd przychylności, miłości i uszanowania. Opatrzność Boska sprzyja W. K. Mci i Jego Rodzinie. Wyższe i słuszniejsze względy, niż ambicja, oznaczają wnieście wojsk WK Mci do półwyspu. Zaspokoioną teraz jest wspaniałomyślna polityka W. K. Mci, i oczekujesz tylko dnia, w którym bez niebezpieczeństwa będziesz mógł wojską swoją z Hiszpanii cofnąć. Utrudzona tyłu burzami Francya chce nakoniec spocząć pod zasłoną instytucyi, które są owocem mądrości W. K. Mci. Zdać się W. K. Mci, iż siedmioletni obior Deputowanych dogodniejszym jest do ustalenia W. K. Mci dzieła i połączenia wspólności wszystkich z spokojnością kraju. Parowie Francyi przyymają podany w ten

mierze projekt z uszanowaniem, i rozważają go z taką spokojnością, iakiej ważność jego wymaga. Prawne i rzetelne postępowanie W.K.Mci rządu ugruntowało na zawsze szacunek i zaufanie wszystkich Europejskich gabinetów. Nie duch zdobyczy, ale duch zgody i pojednania ożywia wszystkie Mocarstwa, i W.K.M. spodziewać się możesz, iż dobroczynne skutki tego ducha mieć będą wpływ na wschód i nowy świat. W.K.M. polegać zawsze możesz na pomocy izby Parów i nie zawiedziesz się w swoich oczekiwaniach.,,

Król odpowiedział deputacyi: "Uznać uczucia izby Parów, które mi w dopiero odczytanym adresie wynurzyła. Opatrzność raczyła w istocie wspierać moje cele, i za to winniśmy jej dziękować. Dziękuję Wam, Mci Panowie, za udzielone świadectwo o chwalebnym postępowaniu wojska Francuzkiego i nadanego mu przezemnie godnego Wodza. Wynagrodziłem wojsko moje powołaniem kilku Jenerałów, którzy dzielnie syna mego wspierali, do izby Parów. Polegam, Mci Panowie, na waszej pomocy, która mi jest potrzebną do dążenia do zamierzonego celu, a ten dąży jedynie do zapewnienia spokojności i kredytu Francyi.,,

Zaraz potem złożyła deputacya od izby Deputowanych Monarsze adres, który icy Prezes, P. Ravez, odczytał. Kładziemy tu z niego następujący wyimek: "Scigana i w ostatnim zakątku zwyciężona rewolucya; przywrócenie na tron uwięzionego Króla; zwrócenie wspaniałego narodu Religii, jego Monarsze i ustawom; zwycięstwa, którem towarzyszyła zawsze ludzkość z chwałą; tyle wielkich czynów były dziełem mniejsz

roku iednego. Xże, z którego pyszni się i swe nadzieje w nim pokłada oyczyzna, okazał w tej okoliczności, że niepełnione są icy nadzieje. Przyrzeczenia W.K.Mci są spełnione; część oswobodzonego wojska pozostaje w Hiszpanii, póki porządek przywrócony nie zostanie. Instytucye, które W.K.M. nadałeś przez konstytucyją, są podstawą, na której opiera się wewnętrzny pokój i prawdziwa wolność, uszczęśliwiające poddanych z pożytkiem dla Monarchy. Cała Francya przekonana jest o tej prawdzie. Oby W.K.M. stałeś się także pokoiodawcą odległych okolic! Wstrzymał rozlew krwi i izy osuszył na wschodzie, a w Ameryce połączył interesa Francyi z prawami ludzkości i obowiązkami zdrowey polityki! W.K.M. chcesz ostatnie rany rewolucyi zagoić. Dla Króla, który tak wiele już złego naprawił, zostawiony był ten wielki czyn. Religia wymaga w działaniach swoich opiekuńczych ustaw, a dla swych sług godniejszego istnienia; publiczne wychowanie potrzebuje wsparcia; wierność w nieszczęściu nie nie żądała, ale W.K.M. masz o nicy pieczę. Skoro zamiary Twoje, Najjasniejszy Panie ziszczone zostaną, tedy sprawiedliwość zatrze ostatnie ślady domowej naszey niezgody.,,

Król odpowiedział: "Z najwyższem ukontentowaniem przyjmuję Wasz adres. Opatrzność widocznie nas wspierała i jeżeliby potrzeba było na to dowodu, tedy widzę go w składzie izby, która przedemną stoi. Oddaliście synowi mojemu sprawiedliwości, wyrażając, iż nowe zdarzenia okazały go światu. Serce moje było o tem przekonane, ale dla Europy potrzeba może było nadzwyczaj-

ney okazji. Oprócz wynurzonych mi uczuciów, cieszę mnie bardzo Wasze przyrzeczenie, iż pilnie rozważać będziecie podawane Wam do ustaw projektu. Wszystkie dążą jedynie do zapewnienia moim poddanym spokojności i szczęścia, i zagojenia na zawsze ran owej rewolucyi, która tyle krwi i łez rozlała. Polegam na Waszey pomocy i na Waszem przyrzeczeniu.,,

Na posiedzeniu izby Deputowanych d. 5 wniósł Minister Villele projekt do ustawy względem znależenia prowizyi od papierów Skarbowych.

Król rozkazał, iż ustanowione przez Barona Auger de Montion dwie nagrody po 6000 Fr. jedna za cnotliwe czyny, a druga za najlepsze pismo do rozszerzenia obyczajności, udzielane prawdzi i nadal bydź małą przez Akademią, ale przyznanie ich następować ma przez kommisyją z 4 akademików i 3 urzędników złożoną.

Król w moc rozporządzenia swego z d. 4 Czerwca 1814 nadał następującem osobom patentu naturalizacyi: Marszałkowi Massenie, Hrabiom Faure, Belderbusch, Verhuelle, Ferino, Lambrechts, Corvetto, Graffuhl, Xciu Dalby i Jenerałowi Loverdo.

Jenerał Hr. Guillemint, Major Jenerał wojska Pireneyskiego, otrzymał od N. Cesarza Rosyji własną jego ręką podpisany list i ozdoby orderu Alexandra Newskiego.

Melodramy *Deux forcats* i *Auberge des adresses* są z wyższego rozkazu z repertorium teatru St. Martin wykreślone.

Dziennik Gwiazda wymienia następujące osoby, które na mocy billu względem Cudzoziemców od 1 Stycznia 1816

do tegoż dnia r. 1824 z Anglii oddalone zostały: Hr. Las Casas i Syn jego, Baron Eben, Baron Gourgaud, Pani de Mentholon, Hra. Vito Bettera de Wotopich, Bern. Heymann, Ricoline Heymann, Le-page Katarzyna Sablon, Lud. Dawid Chignard, Wilhelm Graff, Adelaida Graff, Angelo, Gentellini, K. Schröder, Julia Boullinot, i Antoni Bonarista.

Umarła tu Margrabina Montechenu, żona byłego naszego Kommissarza ieneralnego na wyspie S. Heleny.

Podług listow z wyspy S. Tomasza pod d. 18 Lutego przeznaczony do Martyniki bryg Francuzki Zofia, dostawszy się w ręce korsarzów Hiszpańskich, został niedaleko Portoriko przez Kolumbijskie korwety uwolniony.

Dnia 3 rozpoczęła się w Trybunale Iwszey Instancyi sprawa względem pozostałych po Xciu Cambaceres papierow. Pierwszy wniosek tyczył się skargi przeciw Królewskiemu rozporządzeniu z d. 24, które nakazuje wydanie papierów zmarłego, umocowanemu Referendarzowi Kozier. Gdy Trybunał miał względem niego stanowić, nadeszło od Prefekta Chabrol zalecenie, iż ta sprawa do Trybunału nie należy. Trybunał po półtorogodzinnem naradzeniu zawiesił sprawę, która podług pisma Prefekta zdać się bydź rzeczą rady stanu. Zresztą sprawa ta ściągnęła na siebie powszechną uwagę i niektóre osoby lękając się aby nie wypadła przeciw successorom Cambaceresa, pochowały posiadane z r. 1789 większego znaczenia papiery.

Oszuści tuteysi chwycili się teraz nowego przemysłu; starnią się ucziwych ludzi zastraszyć pociągnięciem do sądu. Człowiek mądry i spokojny na-

padniony był w wieczór d. 18 z. m. na ulicy od 4 ludzi, którzy udawali się być policyjnymi i obwiniali go o czyn sromotny, i tak dalece go nastraszyli, iż ten dla uwolnienia się przyrzekł im 1000 Fr. Odprowadzili go do drzwi iego domu, z którego przyrzeczony okup wyniesiony im został. Dnia 29 tegóż miesiąca przybył do niego człowiek z listem donoszącym mu, że kommissarz policyi jest już o iego czynie uwiadomiony, i że dobrze uczyni gdy posłańcowi wyliczy 250 Fr. Gdy to zrobił, przybył nazajutrz drugi posłaniec i żądał 300 Fr. Sprzykszyło się mu nakoniec opłacać się ustawicznie, odpędził posłańca i pogroził mu policyją. W krotce odebrał przez pocztę nader grozący list, który go bardzo zmartwił; ale z pamiętawszy się udał się z nim do kommissarza policyi i powiadło się nakoniec policyi wysledzić trzech z tych filutów.

Opery „Dway galerowi niewolnicy,” zabraniono grać na tutejszym teatrze S. Marcina.

Włościanka z Bruxieres znalazła niedawno na dnie rzeki niedaleko swej wsi żelazną skrzyneczkę, w której znajdowały się następujące rzeczy: Złoty pierścień z czerwonym kamieniem, który mieniać bydy rubinem; 16 złotych medalów w wielkości frankówki; 4 także większe medale, które sądzą bydy Hiszpańskimi. Małe mają na pierwszy stronie krzyż, a na drugiej herb Francuzki. Pochodzą od czasów za Franciszka I. i Karola V.

Jak wielkie utworzone tu od niedawnego czasu jeograficzne Towarzystwo posiada fundusze, okazują następujące ogłoszone nagrody: 1) 3000 Fr. za dokładny opis

do 1go Stycznia 1826 prowincyi Cyrene (w północney Afryce.) Niezwiedzone dotąd części kraiu między Fezzan i Nubią ma ubiegający się o nagrodę osobiście obiechać. 2) 1200 Fr. za najlepszy opis gór Europejskich. 3) 1200 Fr. za najlepsze pismo o pochodzie i rysach mieszkańców w strefie południowej. 4) i 5) 800 i 400 Fr. nagrody za zachęcenie do fizycznej jeografii Francuzkiej. 6) Benjamin Delessert wyznaczył 600 Fr. za opis podróży z Paryża do Hawru. Oprócz tego Rossyyski Senator Hr. Oriów złożył w towarzystwie 500 Fr. nagrody za statystyczny opis gubernii Rossyjskich, &c. Prezesem tego towarzystwa jest teraz Chateaubriand.

Z Madrytu d. 30 Marca.

Król wyjechał z Madrytu do Aragnieuz dla przepędzenia tam terazniejszej pięknej pory roku. Dziś o godzinie 11 przed południem straż Hiszpańskie zluzowały Francuzkie; część wojska Francuzkiego wyszła z miasta, a inna wyudzie d. 5 Kwietnia. Wszelako pozostać tu ma osada Francuzka. Zresztą panuje tu nayspełniejsza spokojność.

D. 24 b. m. w rocznicę powrotu J. K. Mci z niewoli Francuzkiej do krajów swych była u Dworu wielka uroczystość i przypuszczenie do ucałowania ręki Królewskiej. Ciało dyplomatyczne, Grandowie, Jenerałowie, &c. składali J.K.Mci swoje życzenia.

Don Paz Merino mianowany został Intendentem w Nawarze, a Don Manuel Ortiz Intendentem w Katalonii.

X. Secada, pleban w Lec-magna, otrzymał kanonią. On był nayspierwszy

z Xięży, który oparł się władzy Stanów, bo gdy wyszedł rozkaz mówienia z katedry za konstytucyją, Secada spalił ją publicznie na katedrze i zachęcił swoją gminę do powstania.

Podług rozporządzenia Ministra wojennego wszystkie patenta, które wydane były officerom przeznaczonego do Ameryki woyska są zniesione. Nakazano oraz Jenerałom kapitanom i wojskowym dowodcom odebrać wszystkie patenta, które za rządu Stanów wydane zostały.

Dziś z wielką uroczystością zwłoki zamordowanego Kanonika Vinuesa zaniezione do kościoła Jezuickiego i w grobie pochowano. Wszystkie władze i sztab woyska znajdowały się na tym obrzędzie. Trzydzieści osób należących do zamordowania tego Kapłana jest już uwięzionych.

Tutejsza Gazeta Rządowa szydząc z Angielsko - Meksykańskiej górniczej kompanii, sądzi, że w krótkce wchodzące do niej członki odstąpią od tego planu, bo od rewolucyi tak dalece w tej osadzie upadły kopalnie, że prywatne osoby więcej wydać muszą na ich obrobienie czystego srebra, niżeli surowego wydobyć potrafią.

Stany Nawarskie, składające się z 3 stanów, szlachty, duchowieństwa i miast, rozpoczęły swoje posiedzenia. Reprezentanci obu pierwszych klas są w niektórych rodzinach dziedzicznymi, a deputowanych od miast obierała magistratura. Uchwały stanowiące są stanami, nie pojedynczymi głosami, i mogą być przez Vicekróla, który otwiera i zamyka posiedzenia uchylone.

Podług listów z Vittoria można teraz bez obawy rozbojów nawet w nocy bezpiecznie przez tę prowincyją przejeżdżać.

Z Londynu d. 1 Kwietnia.

Bill względem handlu niewolnikami, gdy w obu izbach przeszedł, został J. K. Mci do Sankeyi podany.

P. Blaquiere, który obiecał znaczniejsze miasta Anglii, dla utworzenia związków za Grekami, popłynął teraz na okręcie Florida do Zante. Wiezie on Grekiemu rządowi sumę 40,000 Fs.

Przeznaczeniem wysłanych niedawno z Kadyxu okrętów Azyl o 74 działach i dwóch innych, bydlę ma podług listów prywatnych morze spokojne.

Podług listów z Gibraltaru kompania żegluga na rzece Guadalquivir otrzymała od Króla Hiszpańskiego wyłączny przywilej na wprowadzanie towarów Angielskich za opłatą cła po 25 od sta.

Do Port-au-Prince przyprowadzono 25 rozbojniczych okrętów i ich dowódców rozstrzelano.

Prezydent Zjednoczonych Stanów zawierzył d. 18 Września zawarty traktat między kommissarzami Zjednoczonych Stanów i Naczelnikami pokoleń Judyjskich w Florydzie. Judyianie obowiązali się zostawać pod opieką rządu Zjednoczonych Stanów w Florydzie, i wstrzymania się od wszelkiej wojny lub obelgi przeciw któremu bądź z obcych narodów. Zjednoczone Stany dostarczą im narzędzi, bydła regatego i nierogatego w kwocie za 6000 dolarów, przez lat 20 wypłacać im będą rocznie po 5000 dolarów, i zaręczają pokoleniom spokojne posiadanie ich powiatu, z zastrzeżeniem sobie prawa robienia przezeń wedle potrzeby gościńców; zresztą zabraniają białym ludziom polowania lub osiadania w tym powiecie. Z tem wszystkim Indyjanie

napadli po zawartym już traktacie na oś-
sadę w pobliżności zamku St. Marks.

Gazeta Baltimorska zawiera nastę-
pujące doniesienie z Sparta pod d. 10
Stycznia o osobliwszem natury zjawie-
niu: "W ostatnią sobotę byliśmy przy
kopalni solney P. Denton, nad brzegiem
rzeki Calf Killes, świadkami interesu-
jącego widoku. Dowiedziawszy się, że
rzeka się pali, pośpieszyliśmy ku temu miej-
scu. O 50 kroków od kopalni widzie-
liśmy już horyzont oblaśniony, a zbli-
żywszy się, postrzegliśmy na rzece na
40 stop wysoki słup ogniasty, rozszerza-
jący się na 300, a na około przeszło na
1200 stop całe nadbrzeże oświecający.
Dniem pierwey szukaiąc świdrem źródła
solnego, natrafiono na żyłą gazu siarcza-
nego, który zaraz tym otworem wysko-
czył i potężne jwody zburzenie zrzucił.
Zapalono tę wodę pochodnią. Dym był
zadziwiającą mieszaniną kolorów, i na-
dawał okolicznym przedmiotom czarują-
cą przemianę na kolory czerwony, zie-
lony, niebieski i żółty."

Z Rio-Janeiro donoszą pod d. 23
Stycznia: Od kilku tygodni wybiera
rząd z większym pośpiechem, niż da-
wniej młodzież do służby wojskowej, i
wszystkie nasze milicje są przeglądane
i tak gdyby zaraz przeciw nieprzyjacielo-
wi wyruszyć musiały. Przygotowania
te każą się domyślać, że wysłana z Liz-
bony wyprawa nie musi być daleko.
Nowa konstytucya nie jest jeszcze za-
przysiężoną. Cesarz odwleka póki wszyst-
kie prowincye Brazylijskie do konsty-
tucyi nie przystąpią. — Okręt Argus z
Amsterdamu przywiózł tam d. 22 Gru-
dnia pewną liczbę osadników z Europy,
których zapewne takż smutny los cze-

ka, jaki ich poprzelników spotkał.

— Dnia 3. —

Na wczorayszem posiedzeniu izby
wyższej Parlamentu Hr. Liwerpool (Mi-
nister) żądając powtornego odczytania
billu znoszącego cło od iedwabiu, wy-
raził: "Przyznaję, iż fabryki iedwabne
w kraju naszym dotąd przez zakaz tyl-
ko zagranicznych towarów podnieść się
mogły; ale kilkoletnie doświadczenie i
nadzwyczajna czynność w Manszestrze,
gdzie przeszło 40,000 rąk zatrudnionych
jest fabrykatami iedwabnymi, przekony-
wają, że nadszedł czas wolnego handlu.
Gdyby rząd własny tylko interes miał
przed oczema i starał się tylko o chwi-
lowe dogodzenie ludowi, zniżyłby lub
złosił i inne opłaty, ale myśleć musi o
powiększeniu dobra publicznego i bo-
gactw ludu." — Margr. Landsdown zgo-
dnego był zdania z Ministrem i sądził
tylko, iż oznaczony czas jest zakrótki
dla wielkich fabrykantów. Bill został
powtórnie odczytany.

W izbie niższej P. Peel żądał po-
wtornego odczytania billu względem cu-
dzoziemców. Sprzeciwiał się temu P.
Hume i sądził bill być szkodliwym do-
bru publicznemu. P. Robert Vilson mie-
nił go być dogodnym tylko dla obcych
Mocarstw i żądał zawieszenia jego od-
czytania do 6 miesięcy. Minister Can-
ning broniąc billu, wyraził między in-
nemi: "Nie należy zapominać, iż do-
zór i moc nad cudzoziemcami jest pre-
rogatywą korony. Znajdując się pomię-
dzy istniejącemi krajami choć ieden, w
którym zachodziłaby na chwilę wątpli-
wość, czyli rząd może przybywającę-
mi do kraju zarządzać? Angliia znajdo-
wała się na ówczas wcale w innem po-

łożeniu, gdy cudzoziemcom, którzy przywozili do kraju swoje umiejętności i pracę, porty swoje otwierała; teraz, gdy każde ramię jest zatrudnione, panuje przemysł i dobre mienie wcale inaczej należy cudzoziemców uważać. Odwołano się tu do wolności, iakiey cudzoziemcy w Ameryce doznają; ale Ameryka jest krajem, który potrzebuie nowych poddanych; Angliia zaś stara się tylko swoich utrzymać, i należy rozróżnić dawny kraj od nowego. Cudzoziemcy znajdują tu zawsze schronienie przeciw politycznem burzom, ale nie wolno im naruszać gościnności wzniecaniem niezgody. Nie zgadzam się na przytoczne zasady przez zacnych przyjaciół Wilsona i Hume, i żądam powtórnege odczytania billu. „Jakoż większością 54 głosów uchwalone zostało.

Nadeszła tu listy z Stambułu potwierdzają wiadomość, że Basza Egipski ogłosił się niepodległym względem Porty. Dywan mocno się tem zatrwożył i przypisuje to obcemu wpływowi. Pod Sofią zbiera się liczne Tureckie woysko.

Jeden z kupców tutejszych odebrał list z Missolongi pod d. 27 Lutego, w którym mu donoszą: że Grecy wielkie czynią postępy w karności; że były tamtejszy seray zamieniony został na zbrojownię; że artyleryia prowadzi wiele dział i prochu dla oblężenia Patras; że prassy drukarskie ustawicznie są zatrudnione i nowa Gazeta jest z ciekawością czytana; że władza wykonawcza założyła swoje mieszkanie w Cranady.

Mówią, iż P. Walter Scott 4800 Fs. posłał Londyńskiemu związkowi za Giekami.

Z Irlandyi nadeszły znowu smutne

doniesienia o wielu zdrożnościach. W Cuniscorthy, w h. abstwie Wexford. zapaliło kilku złoczyńców dom, w którym spaliły się dwie kobiety. W Lower Osmond, w hrabstwie Tipperary spalono także kilka domów.

Towarzystwo tutejsze do ratowania utopionych lub na pozor umarłych, obchodziło d. 3. Marca soletnie swoje założenie.

Gdy nowy Pełnomocnik Kolumbii Hurtado, oświadczył, że rząd jego przyjął zaangażowaną pożyczkę przez P. Zea, i obligacyie tylko będą w równych kwotach na nowe zamienione, poskoczyły zaraz o kilka od sta.

Od granic Tureckich d. 14 Marca.

Umarł w Smirnie d. 6 Lutego Niderlandski Konsul, Hr. Hohepied. Pogrzeb jego nastąpił nazajutrz z wielką uroczystością. — Znajdowali się na nim wszyscy obcy Konsulowie i prawie wszyscy obecni w Smirnie Europeyzykowie. Ceterach żołnierzy z gw. rdyi Baszy soli przed karawanem, a ceterach generałnych Konsulow, Francuzki, Angielski, Hiszpański i Szwedzki nieśli konce całunu; żołnierze Niderlandscy wyrzucili po 3 kroć z karabinow na cment rzu. Przez cały następny tydzień niebyło żadnych publicznych zabaw.

W pierwszych dniach Lutego widziano nad brzegami Niniphi przechodzącą z Stambułu do Scalonuova karawanę z 300 amunicyją obładowanych wielbłądów. Na Scio panuje w tej chwili spokojność. Zamysł niektórych wychodniów z Scio do zdobycia na powrót tej wyspy nie znalazł u Jpsariotow przystępu; może nie dla tego, żeby się to przedsięwzięcie nie udało, ale żeby ich z swej służby nie utracili. Zresztą Scio, która przed rzezią liczyła do 120.000 mieszkańców, teraz zaledwo ich ma 10.000; ci jednak kontenci są z rządów Baszy.

DODATEK DO N^{ro} 32. GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 21 KWIETNIA 1824 ROKU WE SRODĘ.

Z Stambułu d. 21 Marca.

Dnia 17 b. m. po zatwierdzonym traktacie pokoju mianowany przy Porcie Posłem Perskim Kassim Chan odprawił tu wiażd publiczny. Porta wyznaczyła na ustawiczne jego mieszkanie dom ulicy Akserai.

Seraskier Abolubub Basza, przeciw którego okrucieństwowi wiele słusznych skarg zaszło, i od dawnego czasu utracił zaufanie u rządu, a teraz złożony został, leży w okolicach Larissy śmiertelnie chory, iak sądzą z zadanej mu trucizny.

Wiedziano tu od dwóch miesięcy, że Sułtan dał Baszy Egipskiemu naczelne dowództwo nad wyprawą przeciw powstańcom, z tytułem jeneralissima siły morskiej i lądowej. Porta zachowała względem prowadzonych w tej mierze układów tajemnicę. Z tem wszystkiem tak mianowanie Baszy Wodzem, iako też przyięcie przez niego tej dostojności, nie podlega już wątpliwości. Doniesienia i listy z Alexandryi pod d. 11, 14 i 16 Lutego okazują, iż rzecz ta była tam

równie iak w Kairze celem rozmów, i że wielkie czyniono uzbrajania. Mehemet Ali Basza może bez wielkiego natężenia 20 do 25,000 woyska w pole wystawić, z których większa część jest na Europejski sposób urządzona. Mowią także, iż wezmie w służbę swoją 12,000 Druzów Niezmiernie jego skarby stawiają go w stanie do czynienia znacznych przedsięwzięść. W dawniejszych czasach uczynił on Portce istotne usługi. Wypędził Wehabitów z Mekki i Medyny i zwrócił ich do swych stepów. Jego wpływowi winna Porta, że w ostatnim roku nie była w Serwii przerwana spokojność. Utrzymał Portce wyspę Cypru, a świeżo Kandyą, której twierdze, gdy są dostatecznie osadzone, zapewnioną jest na długi czas Turkom. W Alexandryi wnoszono z niektórych wygodań się Baszy, że sam na czele woyska stanie.

Walka stronnictw w powstałych prowincjach ciągle trwa. Stronnictwo umiarkowanych obrało Konduriotti, Idrictę, mądnego bardzo i iak zapewniają uczciwego człowieka, Prezesem, a niejakiego Bollasi Viceprezesem rady wyko-

nawczey. Lecz Kolokotroni i Petro-Bey niechęć tego obioru uznać, i z bronią w ręku przyznać sobie władzę. Mimo nadaremney protestacy i usiłowań mieszkańców wysp, zawsze są posiadaczami głównych twierdz Napolí di Romania i Koryntu. Oni i ich stronnicy pod pozorem obciążenia Patras przebiegają w wszystkich kierunkach kraj i przez wszelkiego rodzaju zdradstwa przywodzą mieszkańców do rozpaczey. Tymczasem Turecka osada z Patras zrobiła wycieczkę aż do Wostycy i powróciła z ogromnym zapasem bydła i żywności.

Kilka set Greków miało zamiar opanować podejściem Koron, i uknowali już w tem celu wewnątrz porozumienia, lecz te zostały, i to, iak wierdzą, przez ich sprawcę Mainotta odkryte i zamiar upadł.

Pułkownik Stanhope zda się, że nie znalazł twierdzy Lepanto tak łatwą do wzięcia iak sądził, bo udał się do Salony, dla urzędzenia ztamtąd przez Wostycę do Trypolizy wojskowej drogi.

Maurokordato po oddaleniu się Idryjockich okrętów z Missolungi, odesłał także 5 Spezjiackich okrętów, ponieważ Senat tamtejszy na miesiąc tylko przyjął koszt ich wyprawy, a on nie był w stanie wyłacić im następnego żołdu. Uznał zatem za najdogodniejszy sposób odesłać Spezjiotów z przypadłą na nich zdobyczą z zabranego pod Itaką Tureckiego okrętu, ażeby ich zachęcić do przyszłych przedsięwzięć. — W temże mieście zaszło smutne zdarzenie: Przybyli tam Anglicy przywieźli z sobą między innemi pewną liczbę zręcznych faierwerkmistrzów, i Maurokordato użył ich do robienia w zbroyowni wszelkiego rodzaju

rzutney strzelby. Stało się, i straż wojskowa bronila ciekawym przystępu do tego gmachu. Dway Sulioti, którzy nie sądzili mieć zabronionego wnikścia, zaczęli się kłócić z strażą, i gdy officyer Niemiecki Kapitan, wystąpił dla okazania swey powagi, wystrzelił do niego z pistoletu jeden z Suliotów i odrazu go zabił. Robotnicy w zbroyowni nie sądząc się także być bezpiecznemi, pouciekali i 10 z nich przybyło już do Zante.

Z tem wszystkiem położenie rzeczy w Akarnii i Epirze jest ciągle dla Porty bardzo niepomyślnem. Basza Skutary ściągą pod Ochridą korpus z 15,000 ludzi, z których 6000 własnym kosztem utrzymać, z którymi rozpocząć chce kampanią w Kwietniu przeciw Missolungi. Tymczasem najważniejszą punktą południowej Albanii zagrożone są między Vrahori i Agrafa licznemi bandami powstańców, i gdy im się uda opanować Artę lub Prewesę, przyszłe działania Turków znacznie uciążłone zostaną.

Podług późniejszych doniesień z Korfu 4 do 5000 powstańców postąpiło na końcu Stycznia aż do Combotti, o kilka godzin drogi od Artę, ale cofnęli się potem do gór Mokronoro. D. 20 Marca rozeszła się tam jednak wieść, że powstańcy istotnie opanowali Artę. Wielu wątpiło o tem, ponieważ powstańcy nie mieli wielkich dział. Wszelako przez obojętne i zagatkowe postępowanie znanego Omer Baszy i dotychczasowe jego niedostateczne do obrony środki, nabiera to nieśko wiary. Porta przez niedawną śmierć Albańskiego walecznego Kapitana Gago poniosła w swoich stósunkach w Albanii niepowetowaną stratę. (Dostrzegacz Austriacki.)

Z Algieru d. 14 Marca.

Od przywłaszczenia tronu przez Józefa Bonapartego, była Hiszpania Rejencyi Algierskiej pewną summę wina, którą nadaremnie zapłacić przyrzekała. Podczas ostatnich zaburzeń wyjechał Konsul Hiszpański inkognito z Algieru. Rozgniewało to bardzo Deja, ale nie uczynił żadnego kroku, poki nie uzbroidł okrętów, które d. 10 Stycznia przeciw brzegom Hiszpańskim wysłał. Te zabrały 6 Hiszpańskich statków i powróciły w cztery tygodnie z czterdzieści ośm brzońcami, których Dey kazał w kaydany okuć. Francya zaniósła przeciw temu rabasowstwu i nadużyciu zażalenie i żądała wydania niewolników. Z początku niechciał Dey o tem słyszeć, ale przestraszony wypowiedzeniem wojny z strony Anglii, i bojąc się, aby Francya wspólnie z nią nie działała, postanowił wydać ich d. 12 Marca Konsulowi Francuzkiemu w Algierze. Liczba tych brzońców wynosiła 45, którzy zaraz naza utrzasiedli na fregatę Francuzką Hermione i popłynęli do Kartageny. Na tem kończą się stosunki Hiszpanii do Deja Algierskiego. Interes Angielski jest wcale inny, i tak się rzecz ma: Na końcu Listopada 1823 żądała Rejencya Algierska niewiedzieć z jakich przyczyn od Europejskich Konsulów wydania sobie wolnych Maurów i robotników, Cabailles zwanymi (*) zostających w ich służbie i pod opieką ich bander. Zażądawieni takowem żądaniem, niechcieli mu zadosyć uczynić, nakazali swoim Cabailles kryjomo

uchodzić, i odpowiedzieli nak nięć, iż żadnych nie mają. Konsul Angielski zatrzymał ich około 15 i wzbraniał się ich wydać, a Amerykański jednego czyli dwóch, i także niechciał ich wydać. Dey rozkazał Cabaillesów z domu Konsula Angielskiego zabrać i samego nawet Konsula w kaydany okuć, którego za kilka dni uwolnił. Na początku Lutego przybyła przed Algier Dywizya Angielska, Konsul opuścił z całą rodziną inkognito Algier i udał się na Admiralski okręt. W tymże czasie powiewała na mieszkaniu i kancelaryi Angielskiego Konsula bandera Amerykańska, której Dey nie śmiał naruszyć, i tym sposobem uszły konfiskaty. Przybył potem postaniec Angielski i w zadosyć uczynienie tego co się stało, żądał tylko, aby Konsul do Algieru powrócił, był przyięty i na domie jego powiewała bandera Angielska, co iak wiadomo nie jest w Algierze dozwolonem. Gdy Dey nie chciał na to zezwolić, wypowiedziano wojnę i od 15 Lutego zamyka znaczna dywizya port Algierski. Anglicy zamyslały bombardować miasto i oczekują tylko na dywizyę parowych bombardów z Londynu. Algierczykowie czynią także z swej strony przygotowania do wojny i oddalają z miasta wszystkich niezdatnych do obrony ludzi. Dey nakazał wszystkim mężczyznom od 18 do 50 lat oręż brać. Ma znaczą artyleryą, ale na nągorszych lawetach, i liczną milicyą, ale ta lęka się wojny; wszelako chce się w gruzach swej stolicy zagrzebać. Bombardowanie zdaje się być nieodzownem jeżeli tymczasem głewa Deja niepadnie lubo to zdaje się być trudnem i wątpliwem, ponieważ z swej twierdzy nie wychodzi i otoczony jest przychylną sobie strażą.

(*) Nie są to właściwi Maurowie, ale Barberowie, czyli początkowi mieszkańcy Barbaryi. W większej części podróżników nazywanemi są Kabaylles.

Z Niderlandów d. 7 Kwietnia.

Z prowincyi Gröningen 1900 znaczniejszych rolników podali Królowi prośbę, w której smutny swój stan odmalowali, i prosili o zabronienie na czas wprowadzenia zagranicznego żyta.

Miastu Antwerpii podawane są ustawicznie propozycje do podięcia się oświecania ulic gazem.

List z Paramaribo pod d. 30 Stycznia zapewnia że w nocy d. 6 bryg wysadził na brzeg pewną liczbę niewolników Murzynów. Gdy dowiedział się o tem Gubernator rozkazał wszystkie okręty zatrzymać póki rzeczony bryg (Kapitana Poussin) nie został pochwycony. Znalaziono na nim 169 Afrykanów, którzy zaraz swą wolność otrzymali.

TEATR NARODOWY.

W następującą Niedzielę to jest dnia 25 b. m. na benefis Jozefa Wygrzywałskiego, daną będzie po raz pierwszy nowa oryginalnie napisana Komedyo-Opera w 1 akcie z ułożoną do niej muzyką przez JW. Hrabiankę Julię Grodzicką, pod nazwiskiem: *Malwina i Ernest*. Poprzedzi Spektakl nowa Komedyja w 3 aktach z francuzkiego (P. Patrat) pod nazwiskiem: *Dwaj Grenadyierowie*.

W Gdańsku dnia 9 Kwietnia.

Łaszt 30 Korcy wynoszący				
Pszenicy	bd	Złp.	540	do 720
Zyta	—	—	300	— 330.
Jęczmienia	—	—	240	— 253.
Owsa	—	—	180	— 198
Grochu	—	—	330	— 360.

LOTERYJA KRAIOWA.

W 82 Ciągnięciu dnia 22 Kwietnia r. b. w przytomności osób od Rządu do tego wyznaczonych, wyciągnięte z koła zostały Numera następujące:

60. 22. 66. 80. 65.

Przyszłe 83 Ciągnięcie dnia 28 Kwietnia r. b. przypada.

UWIDOMIENIE.

Podpisany donosi Prześw: Publiczności W. M. Krakowa i Okręgu, iż od dnia dzisiejszego przez 6 dni tylko kontynuować tu jeszcze będzie swoje operacje. Mieszka w Domu JO. Xcia Kazimierza Czartoryskiego w ulicy S. Jana pod Nrem 485.

Karol Prokop Kaliga,

Nadworny Dentysta wielu wysokich Domów.

DONIESIENIA.

Wydział Dochodów Publicznych i Skarbu, W Senacie Rządzającym Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu. — Z mocy Uchwały Senatu Rządzającego z dnia 6 b. m. Nr. 1152 podać do wiadomości, iż w dniu 3 Maia r. b. od godziny 10 z rana w Biórze Wydziału przedsięwziętą będzie Licytacya Publiczna Dzierżawy poboru Konsumcyjnego Żydowskiego na rok jeden to jest: od dnia 1 Czerwca r. b. do końca Maia 1825 względnie obydwóch Obwodów Starozakonnych Kazimierskiego i Chrzanowskiego, każdego osobno. Rozpocznie się Licytacya na Obwód Kazimierski od Summy Złp. 4999 miesięcznie, a na Obwód Chrzanowski od Złp. 639 gr. 18, także miesięcznie. Vadium przed Licytacją złożyć się mające wynosi na Obwód Kazimierski Złp. 98 gr. 24, na Chrzanowski zaś Złp. 767 gr. 15. Kaucya od przyszłych Dzierżaw na dwóchmiesięczny Czysza żądaną będzie. Czysza zaś tylko w ratach miesięcznych z góry płaconym być ma. Opłaty dotychczasowe od mięsa i drobiu przymułą się. Inne warunki znajdujące się każdego czasu w Wydziale do przeczytania, a prócz tego przed Licytacją czytane będą. — Zyczący sobie zatem dzierżawy w miejscu i dniu wyżej oznaczonych stawić się zechcą. — W Krakowie d. 1 Kwietnia 1824 r.

Grodzicki.

Gadomski S. W.

W Dobrach Pogorzyce pod Chrzanowem w okręgu Wol: M. Krakowa w Dworze, odbędzie się publiczna licytacya w drodze exekucyi d. 26 Kwietnia r. b. o godzinie 2giej po południu Lasu kilka morgów do wycięcia cząstkowo lub hurtem dla wystawienia się zaraz obok Wisły, za gotową zapłatę w monecie srebrnej kurrent. Chęć kupna mający raczą się zaopatrzyć w Vadium złp. 30 i w terminie i miejscu oznaczonym pilnować się. — W Krakowie d. 13 Kwietnia 1824.

Skorczyński, Kom: Sąd: